

DE VELE KANTEN VAN EEN DRIEHOEK

Toneelspel in drie bedrijven

door

AART DOORNEVELD

Met dank aan Erik Sijsma

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VELE KANTEN VAN EEN DRIEHOEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AART DOORNEVELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

ADRIAAN - is een man die zich teruggetrokken heeft uit de moderne maatschappij. Hij leeft alleen met zijn poes Charlotte.

HENDRIKA - is een oude bekende van Adriaan en zoekt bij hem een plek om te schuilen, omdat ze meedoet aan een televisieprogramma. Ze loopt mank.

DRONKEN MAN / JEHOVA'S GETUIGE / POLITIEAGENT
VERKLEED ALS CLOWN - Kleine rollen - makkelijk te spelen door één persoon.

DECOR:

Het podium ziet er van rechts naar links als volgt uit: Geheel rechts is de 'voordeur' gesitueerd. Vlak daarbij staat een kapstok. Daarnaast staan twee luie stoelen, met daartussen een bijzettafeltje waarop een telefoontoestel staat. Naast de linker luie stoel staat een hoge stoel. Daarnaast is er een 'raam' in het decor dat laat zien in welk dagdeel het toneelstuk zich afspeelt. Daarbij staat een kastje met meerdere flessen erin en een paar glazen. In hetzelfde kastje staat ook een muziekinstallatie. Links van dat kastje hangt aan de muur een afbeelding (schilderij of foto) van een clown. Aan de muur, zo ver mogelijk van de voordeur vandaan, hangt een klok. Geheel links is een plek waar Adriaan of Hendrika kunnen opkomen of afgaan naar de rest van Adriaans huis. Op het toneel staan stapeltjes boeken en volle boekenkasten.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel licht op. Het 'raam' in het decor laat zien dat het avond is: Een halfvolle maan is zichtbaar aan een donkere hemel. Er is niemand op het toneel. De telefoon gaat. Een man (Adriaan), komt op een drafje op van links, en loopt naar het telefoontoestel. Hij strekt zijn hand uit om op te nemen, maar op dat moment stopt het geluid van de overgaande telefoon. Adriaan haalt zijn schouders op en loopt terug in de richting waarvan hij kwam. Gaat af en komt even later weer op van links met een fel gekleurde mok in zijn hand en zet die mok op het bijzettafeltje. Hij gaat zitten in één van de twee luie stoelen (rechts). Naast de mok ligt een boek dat hij pakt, openslaat en begint erin te lezen. Op de achtergrond klinkt de sirene van een politieauto. Af en toe legt Adriaan het boek even neer om een slok uit de mok te nemen. Hij wisselt het drinken uit de mok en het lezen in het boek een paar maal af. Hij slaat een bladzijde om in het boek. Dan kijkt hij op zijn horloge. Adriaan slaat het boek dicht, legt het op het bijzettafeltje en loopt naar rechts. Doet daar de 'voordeur' open. Op de achtergrond klinken de geluiden van een stad.)

ADRIAAN: *(roept in de deuropening) Charlotte! Charlotte!...*

(Adriaan wacht een tijdje. Hij doet de voordeur dicht en loopt naar links waar de klok aan de muur hangt.)

(Adriaan spreekt hardop in zichzelf) Waar zou die poes toch zijn? (Hij tikt voorzichtig met zijn vinger tegen de klok. Het geluid van getik van een klok is plotseling te horen.)

(Adriaan praat hardop in zichzelf) Wat krijgen we nou? Ik probeer al jaren dat ding aan de praat te krijgen. Begint hij ineens weer te lopen.

(De deurbel gaat en verschrikt draait Adriaan zich in één keer bijna 180 graden om als iemand die een Oosterse vechtsport meester is.)

(Adriaan praat hardop in zichzelf) Wie kan dat nou zijn? En nog wel zo laat op de avond. Toch niet weer die nieuwsgierige buurvrouw Jansen die met Charlotte komt aanzetten met het verhaal dat ze die slapend bij haar op bed heeft gevonden?

(Adriaan loopt met grote stappen naar de voordeur en doet die

open... Een vrouw (Hendrika) draagt een zonnebril.)

HENDRIKA: Hallo Adriaan. *(ze kijkt voor een moment achterom)*
Mag ik binnen komen?

ADRIAAN: *(haastig)* Ja, natuurlijk. Wat een verrassing. Kom binnen!
Hendrika Spies. Dat is lang geleden. Het lijkt wel of de verloren
dochter is teruggekeerd.

*(Hendrika stapt naar binnen. Ze trekt een rolkoffer achter zich
aan, in haar andere hand draagt ze een handtas. Adriaan doet
de deur achter haar dicht. Hendrika doet haar zonnebril af. Ze
zoenen elkaar onwennig op beide wangen.)*

HENDRIKA: Beschouw je mijn onverwachte komst als zodanig?

ADRIAAN: Nou, de meest vreemde geruchten over je doen de ronde.

HENDRIKA: O, dat bedoel je. Ik ben benieuwd.

ADRIAAN: Jij was wel de laatste die ik hier had verwacht.

HENDRIKA: Zo zie je maar.

ADRIAAN: Was je hier in de buurt of zo? Zal ik je jas aannemen?

*(Hendrika trekt haar jas uit en overhandigt die aan Adriaan. Hij
hangt haar jas op aan de kapstok. Hendrika zet haar handtas op
de hoge stoel en zet haar rolkoffer ernaast.)*

HENDRIKA: Min of meer, ik was in de buurt en ik dacht...

ADRIAAN: Heb je trek in koffie? Ik heb net gezet.

HENDRIKA: Ja lekker, want ik barst van de dorst.

ADRIAAN: Ik heb ook nog wat sterkers in huis.

HENDRIKA: Nee, koffie is goed.

ADRIAAN: Ga lekker zitten en let niet op de rotzooi, want dat doe ik
ook niet.

*(Hendrika loopt mank naar de linker luie stoel en rekt zich uit
voordat ze gaat zitten. Adriaan gaat links af. Hendrika springt
onmiddellijk op en doet de gordijnen voor het 'raam' in het decor
dicht. Ze gaat snel weer zitten en kijkt om zich heen. Adriaan
komt niet veel later op van links met een mok in zijn hand en zet
die aan Hendrika's kant op het bijzettafeltje. Hendrika kijkt om
zich heen.)*

HENDRIKA: Hier is ook niet veel veranderd. Nog steeds geen
televisie?

ADRIAAN: Hier is niet veel veranderd. Behalve dat de gordijnen zijn dicht gedaan.

HENDRIKA: Ja toch, er hangt een foto van een clown aan de muur.

ADRIAAN: Ik wilde vroeger altijd een clown worden.

HENDRIKA: Maar je had niet echt de lachers aan je kont hangen.

ADRIAAN: Heb ik je dat ooit eens verteld?

(Hendrika pakt de mok met koffie en neemt een slok.)

HENDRIKA: Auw!

(Hendrika verbrandt haar mond en zet de mok weer op het bijzettafeltje. Ze wappert met haar hand voor haar open mond.)

Ik had het koud, maar dit is toch wel een beetje te veel van het goede.

(Hendrika wijst naar het telefoontoestel.)

Je hebt nog steeds een telefoontoestel met een draaischijf.

(Adriaan neemt een slok van zijn koffie.)

Het lijkt wel of de tijd hier heeft stilgestaan.

ADRIAAN: Tot voor kort wel ja.

(Adriaan staat op en loopt naar de voordeur en doet die open.)

HENDRIKA: *(met paniek in haar stem)* Wat doe je?

(Adriaan draait zich in de richting van Hendrika.)

ADRIAAN: Charlotte roepen.

(Adriaan staat in de deuropening.)

Charlotte! Charlotte!

HENDRIKA: Wie is Charlotte?

ADRIAAN: *(draait zich om in Hendrika haar richting)* Mijn poes.

HENDRIKA: O, maar waarom heb je haar Charlotte genoemd?

(Hendrika bijna smekend) Mag de deur dicht. Ik krijg het koud.

(Adriaan doet de voordeur dicht, loopt naar 'zijn' luie stoel en gaat zitten.)

ADRIAAN: Ik heb Charlotte altijd een mooie naam gevonden.

HENDRIKA: Ja, dat heb je me wel eens verteld.

ADRIAAN: En ik vind Charlotte zo'n typische naam voor een vrouw die bij een uitzendbureau werkt.

HENDRIKA: *(aarzelt en schiet in de lach)* Verklaar je nader.

ADRIAAN: Charlotte kwam zo maar aanwaaien en dat deed me denken aan een uitzendkracht.

(Hendrika moet lachen.)

HENDRIKA: Een uitzendkat. Dat klinkt als een gat in de markt.

ADRIAAN: Ik wilde poes eerst naar jou noemen, maar Charlotte vond ik beter passen.

(Hendrika's gezicht betreft.)

HENDRIKA: Nou ja, zeg.

(Hendrika neemt een slok van haar koffie.)

ADRIAAN: Maar vertel eens. Waarom heb je de gordijnen dicht gedaan?

HENDRIKA: Ik wist dat je die vraag ging stellen! Maar over Charlotte. Ik sprak net een vrouw buiten voordat ik aanbelde, een vrouw met een kat in haar armen. Ze vroeg wat ik hier deed.

ADRIAAN: Hoe zag ze eruit?

HENDRIKA: Het was een lapjeskat.

ADRIAAN: *(drammerig)* Nee, de vrouw!

HENDRIKA: Ze had een soort van paardenbek. Ik dacht dat ze begon te hinniken toen ze probeerde om indruk op me te maken. Zonder aanleiding vertelde ze dat de weg waarop ik liep vroeger een onderdeel van een manege was geweest.

(Adriaan neemt een slok van zijn koffie en Hendrika volgt zijn voorbeeld.)

ADRIAAN: Dat moet de buurvrouw zijn geweest, want dat heb ik haar verteld over die manege. Zo naïef is ze. Ze gelooft alles.

HENDRIKA: Waarom heb je dat dan verteld? Om indruk op haar te maken?

ADRIAAN: Ik vraag me af waarom ze Charlotte niet naar me toe heeft gebracht?

(Adriaan neemt een slok koffie.)

HENDRIKA: Ik brak het gesprek met die vrouw af om jou te bellen. Zat je te lezen toen ik aanbelde?

ADRIAAN: Ja, een roman, geschreven door een Portugese schrijver Arturo D'Levenrood.

HENDRIKA: Nooit van gehoord.

(Hendrika neemt een slok van haar koffie.)

ADRIAAN: De titel van de roman is *In dromen we vrouwen*. Net als de voornaam van de schrijver. Op de kaft van het boek staat Art, terwijl zijn werkelijke voornaam Arturo is. In de roman kort hij vaak woorden af en laat hij aan de lezer over wat er zou moeten staan.

HENDRIKA: Klinkt raadselachtig.

ADRIAAN: Precies, ik zal je een voorbeeld geven. Na het woord 'voor' plaatst hij een koppelteken en de lezer moet zelf invullen of het hele woord, de betekenis heeft van 'voorspel' of 'voorspellen'.

HENDRIKA: Dus eigenlijk is de titel ook een soort van afkorting.

ADRIAAN: Hij geeft je het idee dat je er midden in zit.

(Hendrika neemt een slok van haar koffie.)

HENDRIKA: Mmm, mmm. Lekker die koffie. Precies wat ik nodig had. Ik ben **namelijk** heel de dag op de vlucht geweest.

ADRIAAN: Jij bent ook niets veranderd.

HENDRIKA: Het is niet wat je denkt. Ik doe mee aan Mensenjacht.

ADRIAAN: Mensenjacht?

HENDRIKA: O ja, dat zegt jou natuurlijk niets. Het is een spel op tv. Een speciale afdeling van de politie is naar me op zoek en ik moet ervoor zorgen dat ik zo lang mogelijk uit hun handen blijf.

ADRIAAN: Je gaat me toch niet vertellen dat we belegerd kunnen worden door mensen van de tv? Ik moet er niet aan denken dat...

HENDRIKA: ...nee, ik ben ze tot nu steeds te slim af geweest. Je kent me toch?

ADRIAAN: Vandaar die gordijnen.

HENDRIKA: *(geruststellend)* Vandaar die gordijnen.

ADRIAAN: En hoe lang denk je dat vol te houden?

HENDRIKA: Zo lang mogelijk, maar ik denk aan een dag of vijf. En jij hebt de ideale schuilplek.

ADRIAAN: Ik voel me vereerd, maar hoe dat zo?

HENDRIKA: Nou, jij hebt geen moderne apparaten zoals een mobiele telefoon waarmee bijna al je bewegingen zijn te

traceren.

ADRIAAN: Precies. Sinds Thinthread is het misschien wel verstandiger om helemaal geen telefoon te hebben.

HENDRIKA: Dat meen je niet.

ADRIAAN: Na Thinthread voelde ik me overbodig en ik heb toen ontslag genomen.

HENDRIKA: *(vol ongeloof)* Was dat het?

ADRIAAN: Toen was voor mij de lol er wel van af en heb ik me teruggetrokken.

HENDRIKA: Was de klus bij die centrale niet de reden dat je je teruggetrokken hebt?

ADRIAAN: Er waren verschillende factoren. Het dubbelspel door de dienst. Thinthread. Jouw plotselinge verdwijning.

HENDRIKA: Oké, en je hebt geen computer...

ADRIAAN: Nee. Ik ben geen aanhanger van die nu alles overheersende religie. Mensen gebruiken de computers zonder zelf nog na te denken. Op het internet is het bovenste zoekresultaat bijna heilig verklaard.

HENDRIKA: Is het zo erg?

ADRIAAN: Ik hoor vaak op de radio hoe mensen met elkaar omgaan via sociale media.

HENDRIKA: Sommigen noemen het inmiddels asociale media.

ADRIAAN: Vroeger schaamde men zich voor asociaal gedrag.

HENDRIKA: Daarom heb ik dus voor jou gekozen.

ADRIAAN: Maar is mijn huis dan wel de ideale schuilplaats? Ik bedoel, we hebben immers een gezamenlijk verleden.

HENDRIKA: Je bent een van de meest geïsoleerde personen die ik ken. Gelukkig kon ik me nog herinneren waar je woonde. Je had het huis toen gekocht onder een valse naam, toch?

ADRIAAN: Dat klopt. Ik voelde toen al de noodzaak om een soort van schuilplek te hebben. Maar je belde me wel met je mobiele telefoon...

HENDRIKA: Dat was niet mijn telefoon.

ADRIAAN: Mmm, dat *is* slim. En wat heb je met die mobiele telefoon gedaan?

HENDRIKA: In de sloot hier verder op.

ADRIAAN: Ik heb er geen verstand van, maar kunnen ze daar niet tegen?

(Hendrika schudt haar hoofd.)

HENDRIKA: Dus... ben ik hier welkom?

ADRIAAN: Het lijkt vroeger wel.

HENDRIKA: Vroeger lijkt soms zo ver weg, maar soms ook zo dichtbij.

ADRIAAN: Mis je het?

HENDRIKA: Missen? Missen? Niet echt. Missen is... niet het juiste woord. *(zwijgt even)* Het was de mooiste tijd van mijn leven. *(ze zucht)* En mis jij het?

ADRIAAN: Ja en nee. Ik vond het een groot avontuur, maar het ging als een nachtkaaars uit.

HENDRIKA: En daarna ben je de hele tijd gaan lezen?

ADRIAAN: Zo zou je het kunnen noemen. Ik kijk er met veel plezier op terug, maar op een gegeven moment was ik er klaar mee. Een paar jaar later zocht de dienst weer contact met me. Eigenlijk werd ik door ze gedwongen.

HENDRIKA: Hoe kwamen ze dan met je in contact?

ADRIAAN: Heel af en toe ging ik nog wel eens wat drinken met oud collega's.

HENDRIKA: Niet slim.

ADRIAAN: Zeker niet slim, maar ik zie ze nu nooit meer.

HENDRIKA: En wat wilden ze toen van je?

ADRIAAN: Een klus in Berlijn.

HENDRIKA: *(verontwaardigd)* Berlijn?

ADRIAAN: Totdat jij hier ineens op de stoep stond.

HENDRIKA: Om te schuilen.

ADRIAAN: En jij zit nu dus in een televisieprogramma.

HENDRIKA: Misschien is het een vervanging voor vroeger?

ADRIAAN: Volgens mij wil je met dat tv-programma bewijzen dat je nog steeds van nut kan zijn en wil je mij er op die manier ook weer in wil betrekken. Alsof de tijd heeft stil gestaan.

HENDRIKA: Alsof je nu zo'n avontuurlijk leven leidt.

ADRIAAN: En wat als ze hier straks toch voor de deur staan en aanbellen?

HENDRIKA: Je doet gewoon open. Je doet net of er niets aan de hand is en ik verstop me zolang in het toilet.

ADRIAAN: Maar wat nou als ze, hoe heet dat programma ook alweer?

HENDRIKA: Mensenjacht.

ADRIAAN: Een van die mensen vraagt of hij of zij even naar het toilet mag. Dat kan ik toch niet weigeren?

HENDRIKA: Dat kan je wel. Maar in dat geval schuil ik wel even onder het bed.

ADRIAAN: Stel dat het een vrouw is die aanbelt en ik even met haar naar bed wil?

HENDRIKA: Dat lijkt me heel kinky, maar laat je niet verleiden.

ADRIAAN: En als het de buurvrouw is?

HENDRIKA: Ik heb haar gezien, dus dat lijkt me uitgesloten.

ADRIAAN: Ik bedoel als ze Charlotte komt terugbrengen?

HENDRIKA: Dat verstop ik me zolang in de kattenbak.

(Adriaan moet lachen.)

ADRIAAN: Jij hebt er inderdaad alles voor over om niet gevonden te worden. Ben je niet bang dat je door dat gesprek met de buurvrouw je schuilplaats hebt prijs gegeven?

HENDRIKA: Ben jij mijn mensenkennis vergeten. Dat soort types kijkt niet naar programma's als Mensenjacht. Je zei net zelf, het is nogal een naïeve vrouw.

ADRIAAN: Ze had niet eens door dat die manege op haar paardenbek sloeg en als ik dat aan haar zou uitleggen zou ze er niet eens om kunnen lachen.

HENDRIKA: Want dan wordt het tandvlees boven haar boventanden zichtbaar.

ADRIAAN: *(zucht)* Mijn poes is gek op haar.

HENDRIKA: *(moet gapen)* Heb je nog koffie?

ADRIAAN: Ja, natuurlijk, maar dan moet ik wel even zetten.

(Adriaan staat op en pakt de beide mokken en gaat links af. Je hoort Adriaan van links schreeuwen... (hij is niet op het podium)

Hoe lang kennen we elkaar nu al!

HENDRIKA: *(schreeuwt in de richting van links)* Zo'n twintig jaar, die kant op!

ADRIAAN: *(van links, niet op het podium)* Ja, dat zou zo maar kunnen.

HENDRIKA: *(schreeuwt naar links)* Het is bijna onvoorstelbaar hoe snel de tijd soms kan gaan.

ADRIAAN: *(van links)* De tijd gaat altijd even snel, Hendrika!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto